

انزوای الکترونیک؛ عارضه شبکه‌های اجتماعی

از سال 2005 میلادی تاکنون، عضویت در شبکه‌های مجازی به یکی از اصلی‌ترین کارکردهای شبکه جهانی اینترنت و بحث‌برانگیزترین مباحث اجتماعی تبدیل شده است

از سال 2005 میلادی تاکنون، عضویت در شبکه‌های مجازی به یکی از اصلی‌ترین کارکردهای شبکه جهانی اینترنت و بحث‌برانگیزترین مباحث اجتماعی تبدیل شده است. روزانه زوج‌های بسیاری به دلایل متفاوت برای رفع مشکلات زندگی مشترک به مراکز مشاوره ازدواج مراجعه می‌کنند و متأسفانه در حال‌اینکه حاضر علت مراجعه تعداد بسیاری از آنها به زوج‌های خاص و زوج‌های دهه 60، عضویت یکی از طرفین در همین شبکه‌های مجازی است. در کنار این زوج‌های جوان که معمولاً آماده پذیرفتن یک رابطه عاطفی و متعهدبودن به آن نیستند، مردان و زنان میانسالی هم با گذشت بیش از 20 سال از زندگی مشترکشان، برای حل این مشکل به این مراکز مراجعه می‌کنند. البته نگرانی از افزایش آمار این مراجعه‌کنندگان، محدود به ایران نیست و نتیجه مطالعه‌های آکادمی وکلای خانواده در آمریکا نشان می‌دهد در سال 2010 حدود 80 درصد از متقاضیان طلاق در دادخواست‌های خود به موضوع عضویت شریک زندگی‌شان در شبکه‌های مجازی اشاره کرده‌اند. این شبکه‌های اجتماعی تأثیرات منفی و ناخواسته‌ای بر روابط بین‌فردی دارد. معمولاً در بیشتر موارد، فرد در اثر حضور مستمر در این شبکه‌ها و نداشتن تعامل با همسر در اصطلاح دچار «انزوای الکترونیک» می‌شود. گرچه این انزوا در بدو امر ظاهراً جنبه‌ای فردی دارد اما پس از مدتی عوارض خانوادگی پیدا می‌کند. در بیشتر موارد، وسعت زیان‌ها و آسیب‌های عضویت در این شبکه‌ها به محیط خانواده نیز سرایت می‌کند. قبح‌زدایی از برخی هنجارهای اجتماعی و ترویج رفتارهای نامتعارفی از قبیل قماربازی اینترنتی، ازدواج اینترنتی، بروز طلاق عاطفی بین زوج‌ها و... از دیگر آسیب‌ها و صدمه‌های ناشی از عضویت در شبکه‌های اینترنتی به شمار می‌رود. گاهی گفت‌وگوی اینترنتی مداوم در این فضاها باعث شکل‌گیری رابطه عاطفی می‌شود و برای شریک زندگی نگران‌کننده خواهد بود بنابراین لازم است جوان‌ها مخصوصاً پس از ازدواج، روابط خود را در این شبکه‌ها محدود کنند.

از مهم‌ترین راهکارهای مقابله با آسیب‌های ناشی از عضویت در شبکه‌های اجتماعی مجازی، آموزش و فرهنگ‌سازی است. با توجه به عضویت و حضور قشر جوان و نوجوان در این شبکه‌ها، نهادهای خانواده و آموزش و پرورش نقش بسزایی در آموزش آسیب‌های ناشی از این شبکه‌ها دارند. از سوی دیگر، به زوج‌ها توصیه می‌شود اگر برایشان مقدور است، زمان‌هایی که در کنار همسرشان هستند، وارد شبکه‌های مجازی شوند و در صورت امکان رمز عبور را هم به یکدیگر بدهند؛ البته نه به این شکل که طرف مقابل بخواهد مانند یک کارآگاه رفتار کند. شاید بگویید خب هر فردی برای خود حریم شخصی دارد. بله، اما در زندگی مشترک، حریم خصوصی در کنار اعتماد زن و مرد به یکدیگر تعریف می‌شود. متأسفانه بیشتر جوان‌ها می‌خواهند همان آزادی‌ای که در دوران مجردی داشته‌اند، در زندگی مشترک نیز داشته باشند اما این کار باعث ایجاد فاصله و سردی و به مرور زمان بروز طلاق عاطفی و گاه جدایی همسران می‌شود.

منبع: هفته نامه سلامت